

HOEDERSHÛN

mededelingenblad van de Gereformeerde kerk van Warten-Wergea-Warstiens.

57e jaargang nr 2 – febr-maart 2024.

PASEN

De zon verrees in het oosten, de steen werd weggerold.

De wachters, bleek als doden, zijn toen bang weggehoid.

De vrouwen kwamen wenend maar keerden juichend weer:

Hijzelf was daar verschenen als opgestane Heer.

En Petrus, eens de rotsman, maar toen in angst verstrikt,

heeft zijn berouw en blijdschap bij Jezus uit gesnikt.

Twee vrienden waren samen naar Emmaüs gegaan.

De Heiland zat die avond aan tafel bij hun aan.

Toen in de hele vriendenkring de Heer opnieuw verscheen

was dat voor hen de tijding: 't Is niet voor ons alleen!'

vol vreugd mocht de jubel door de wereld gaan:
de Heer, die zo moest lijden, is waarlijk opgestaan!

Piet Prins

Agenda

Woensdag 6 maart: Brei/Koffie/Thee club, aanvang vanaf 10.00 uur in de Geref. Kerk te Warten.

Donderdag 28 maart: The Passion 2024, een coproductie van Mediawater en KRO-NCRV, met steun van de Protestantse Kerk in Nederland, Bartiméus Fonds, Kansfonds en Gemeente Zeist, is op Witte Donderdag 28 maart om 20.30 uur te zien bij KRO-NCRV op NPO 1.
'De boodschap van Jezus is van alle tijden: behandel anderen zoals je zelf behandeld wilt worden, heb vertrouwen en sluit niemand uit.'

Verjaardagskalender

3 maart Foke Dijkstra-de Groot 83 jaar

5 april Tjerk Adema 80 jaar

Alle jarigen, van harte gefeliciteerd / tige lokwinske!!

Veel liefde en gezondheid in het nieuwe levensjaar toegewenst namens ds. A. Bouman en de kerkenraad.

In de verjaardagskalender staan de gemeenteleden die 70 jaar of ouder hopen te worden. Vindt u/ jij het ook fijn om iemand via ons kerkblad de felicitaties over te brengen? Of wilt u liever niet hierin worden vermeld, geef dit dan even door aan de redactie of de scriba.

Uit de gemeente:

Op zondag 4 febr. jl. mochten we een interactief groothuisbezoek met Carlijn Niesink uit Wurdum beleven. Met als thema: 'Wie is Jezus?' Naar aanleiding van het Bijbelgedeelte uit Matth: 16: 13. Er kwamen mooie gesprekken tot stand, in de groepjes aan de verschillende tafels.

DV hopen we de Gemeentemorgen op; zondag 14 april, na de dienst te houden. Bevestiging ambtsdrager ouderling: br. Pieter Postma, op zondag 28 april door onze eigen voorganger ds. A. Bouman. En treed br. Taeke de Jong zich terug uit het ambt van ouderling/ kerkrentmeester.

Namens Efeze, is er weer de 40 dgn. kalender uitgedeeld. We wensen alle gemeenteleden en ook daarbuiten, een goede en ingetogen periode van bezinning toe..... Zo mogen we samen op weg gaan, met van te voren de stille week te beleven voor Pasen.

We bidden voor onze zieken in de gemeente, maar ook die met veel zorgen en verdriet moeten omgaan. Dat de Heer hun nabij mag zijn en Zijn kracht en liefde mag schenken.

Voor onze jongeren, om Gods leiding bij de beslissingen die ze nemen. Bij moeilijkheden die ze tegenkomen en in het gewone dagelijkse leven. Verleidingen, verslavingen, de negatieve kanten van het internet, waar ze mee geconfronteerd worden en die hun de duistere kant proberen op te drijven. Laten wij van ze houden en voor hun open staan, ook in gebed. <https://protestantsekerk.nl/verdieping/bidden-met-tieners/>

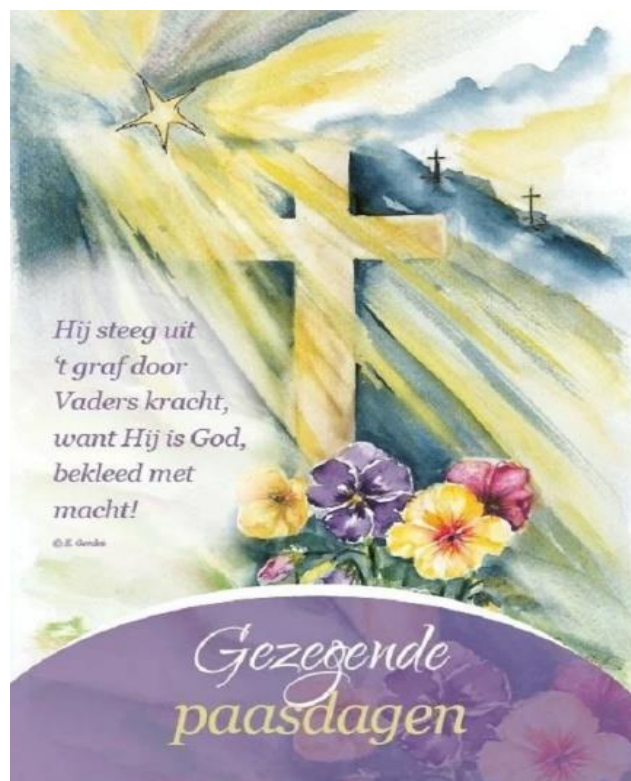
Ook voor onze vervolgte broeders en zusters, dat ze blijvend bemoedigd mogen worden door de Heilige Geest om Gods woord te blijven verkondigen in het geheim. Voor een ieder een goede stille week en Gezegende Paasdagen toegewenst, namens de ds. A. Bouman en de kerkenraad.

*Daar juicht een toon, daar klinkt een stem
die galmt door gans' Jeruzalem
een heerlijk morgenlicht breekt aan
de Zoon van God is opgestaan*

*Nu jaagt de dood geen angst meer aan
want alles, alles is voldaan
wie in geloof op Jezus ziet
die vreest voor dood of helle niet*

*Want nu de Heer is opgestaan
nu vangt het nieuwe leven aan
een leven door zijn dood bereid
een leven in Zijn heerlijkheid*

*Daar juicht een toon, daar klinkt een stem
die galmt door gans' Jeruzalem
een heerlijk morgenlicht breekt aan
de Zoon van God is opgestaan*

U ZIJ DE GLORIE

U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend stromen, daald' een engel af,
heeft de steen genomen van 't verwonnen graf:
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Ziet Hem verschijnen, Jezus, onze Heer!
Hij brengt al de zijnen in zijn armen weer.
Weest dan, volk des Heren, blijd' en welgezind,
en zegt telkenkere: 'Christus overwint!'
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft?
In zijn godd'lijk wezen is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen in leven en in dood.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Traditional. Ned. tekst: Jan Willem Schulte Nordholt

<https://petrus.protestantsekerk.nl/artikel/u-zij-de-glorie/>

Toegelicht: U zij de glorie

(door dr. Oane Reitsma, predikant van de Protestantse Gemeente Enschede)

De diakonie geeft hierbij een overzicht van de in de komende tijd te houden collecten vanuit Kerk in Actie/Protestantse Kerk.

Zondag 25 februari : MISSIONAIR WERK NEDERLAND

Kliederkerk is er voor iedereen

In de Kliederkerk ontdekken kinderen, tieners, ouders, opa's en oma's de betekenis van bijbelverhalen voor hun eigen leven. Deze vrolijke, gastvrije en creatieve manier van kerk-zijn brengt jong en oud, niet-gelovig en kerkelijk betrokken samen.

De Protestantse Kerk in Nederland ondersteunt lokale Kliederkerken met materiaal, trainingen en inspirerende bijeenkomsten, zodat mensen van alle leeftijden samen bijbelverhalen kunnen ontdekken, vieren en eten.

Zondag 3 maart : ZENDING

Predikanten opleiden voor het Midden -Oosten

Christelijke instellingen in Libanon hebben een regionale functie en de theologische opleidingsinstituten in Beiroet leiden predikanten op voor het hele Midden-Oosten.

Wilbert van Saane is door Kerk in Actie en de Gereformeerde Zendingbond (GZB) uitgezonden naar Libanon en werkt er als theologie docent en studentenpastor.

In Beiroet worden studenten opgeleid tot voorganger en kerkelijk werker en keren daarna terug naar hun geboorteland om in hun plaatselijke gemeente voor te gaan en deze op te bouwen. Voorgangers en kerkelijk werkers in actieve dienst krijgen bijscholing en er zijn cursussen theologie voor leken en voor belangstellenden uit andere religieuze tradities. Theologische instituten in Libanon willen daarmee de christelijke minderheid in het Midden-Oosten ondersteunen in aanwezigheid en getuigenis.

Zondag 10 maart : ZENDING INDONESIË

Sterke vrouwen in de kerk

De lokale gemeenschappen op Papoea Indonesië spelen een belangrijke rol in de samenleving, vooral in de afgelegen gebieden waar onderwijs en gezondheidszorg slecht functioneren. Veel vrouwen nemen sociale en pastorale taken op zich.

Kerk in Actie ondersteunt de kerk op Papoea in het toerusten van vrouwen voor deze taken. Zij kunnen een diaconale of maatschappelijke training volgen, maar ook een alfabetiseringscursus of naailes. Via een voedingsprogramma licht de kerk vrouwen voor over gezonde voeding.

Zondag 17 maart : ZENDING

Leerzame stripverhalen voor kinderen in Rwanda

In Rwanda zijn weinig kinderboeken. Drie Rwandese predikanten maken leerzame stripverhalen voor kinderen, die ze via scholen en kerken verspreiden. De stripverhalen gaan over bijbelverhalen maar ook over allerlei thema's zoals gezondheid, voeding, christelijke normen en waarden. Steeds geschreven vanuit het oogpunt van kinderen. Kinderen gaan beter lezen, maar leren ook goed en kwaad, recht en onrecht onderscheiden. Belangrijk in een land waar men nooit meer een genocide wil meemaken. Ieder jaar wil men 3000 nieuwe boeken verspreiden, waaronder steeds twee boeken over nieuwe onderwerpen.

Zondag 24 maart : MISSIONAIR WERK

Het paasverhaal voor heel Nederland

De Protestantse Kerk werkt samen met The Passion om het paasverhaal aan miljoenen Nederlanders te vertellen. Een missionaire kans! Rond deze jaarlijkse uitzending ontwikkelt de Protestantse Kerk extra initiatieven om naar buiten gericht kerk te zijn.

Een voorbeeld hiervan is een Passionpakket, in samenwerking met Alpha Nederland, waarmee kerken met buurtbewoners een avond kunnen organiseren en over de betekenis van Pasen door kunnen praten. Ook breder wordt er extra verdieping aangeboden met een magazine en online.

Zondag 31 maart : WERELDDIACONAAT Paascollecte

Kansarme jongeren in Colombia opleiden voor horeca

In het noorden van Colombia komen steeds meer toeristen naar de Caraïbische kust. Kansarme jongeren die op zoek zijn naar werk, kunnen in hun eigen omgeving leren hoe ze aantrekkelijke en gezonde maaltijden kunnen koken, onder andere in een rijdende kookschool. Zo kunnen ieder jaar 80 jongeren opgeleid worden voor werk in hotels, restaurants of foodtrucks. En jongeren die een eigen bedrijf willen starten, krijgen een mentor uit de horecasector

Met een vriendelijke groet, namens de Diaconie: Geke, Willy en Tineke

SCHULD

Nou, nou: schuld? Zwaar woord,... maar toch!
Bij het begin van de veertigdagentijd:

Iemand zei: “Waarom is de schuldbelijdenis – in één of andere vorm – nodig in het begin van de kerkdienst? Moeten kerkgangers eerst hun zonden belijden voordat het positief wordt?”

Het spreken over schuld valt, in elk geval in onze tijd, niet mee. Niemand erkent graag schuld, of wel soms? Maar in het licht van God kun je jezelf zien zoals je bent.

En dan kan de eerlijke vraag zijn of je God en de ander recht in de ogen kan kijken.

Zo kan het komen tot een belijden van schuld in het begin van de dienst en het gebed om vergeving, naast het gebed om ontferming bij de overige nood van de wereld.

Dit vraagt om nadere aandacht voor het woord “schuld”.

Ds. Marloes Meijer schreef daarover in “Stukjes en beetjes” – over christelijk geloven, uitg.Boekencentrum:

+

Schuld

“Hij begon!” “Zij heeft het gedaan.” Al jong beginnen we er mee en ook in de Bijbel lezen we erover: Adam gaf Eva de schuld en Eva wees naar de slang (Genesis 3:12,13). Het zit diep in ons om de schuld bij de ander te leggen. Schuldgevoel is ingewikkeld.

Het ging per ongeluk. Hij had echt maar heel even op zijn telefoon gekeken. Ineens hoorde hij iets schuren. Een fietsstuur langs zijn deur. In zijn spiegel zag hij de fietser vallen. Snel reed hij door. Op de vlucht voor zijn eigen schuldgevoel... Wat zou jij doen als je God was? Boos worden, straffen, vergeven, of hem in zijn eigen sop gaar laten koken?

God wil dat het mensen goed gaat, óók mensen die fouten maken, of die dingen nalaten die ze zouden moeten doen – en wie doet dat niet?

Het gaat alleen niet goed als je schuldig bent. Dat voel je zelf als je geweten blijft knagen. Je kunt proberen het te negeren, maar het lastige van schuldgevoel is dat het steeds terugkomt.

Het is belangrijk dat mensen schuld erkennen en verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen leven. Naar zichzelf en naar God toe. Dan kan God hen vergeven en kunnen God en mens weer samen verder – nu hopelijk op een goede manier.

Sommige mensen hebben zo'n grote schuld of zo'n groot schuldgevoel, dat het hun hele leven beheerst. Zo was er een verlamde man tegen wie Jezus zei dat zijn zonden werden vergeven. Daardoor kon hij opstaan en zijn leven weer oppakken (Marcus 2:1-12). Andere mensen moeten erop gewezen worden dat ze schuldig zijn, door God, via een profeet, of andere mensen om hen heen. Als ze dan schuld erkennen, kan God hen vergeven.

Dat loop trouwens niet altijd goed af. Saul is door God tot koning benoemd. Maar hij gedraagt zich niet zoals God wil. Samuel, de profeet, wijst hem erop, maar Saul verandert niet. God heeft spijt van zijn keuze voor Saul als koning en Saul blijft proberen met zijn schuldgevoel te dealen (1 Samuel 15).

Het is belangrijk om je schuld te erkennen, voor God en voor jezelf, én het is belangrijk om te weten dat God je vergeeft. Zo kun je het leven aan, hopelijk steeds een beetje beter. Dan gaat het je goed.”

+

Verzoening

Over verzoening gesproken....”Het Ravijn”, een verhaal van Sipke van der Land:

“In de vijftiger jaren werd de wereld opgeschrikt door het nieuws dat vijf zendelingen waren vermoord door Auca Indianen in Zuid Amerika. Later heeft deze stam de vrouw van één van deze zendelingen en de zuster van een andere ontvangen, en zij zijn de Bijbel gaan vertalen in de taal van deze stam. Ze hadden de grootste moeite om het woord “verzoening” te vertalen. Dat begrip kende men helemaal niet. Totdat een vertaler met een groep Auca's door het oerwoud op weg was en bij een diep ravijn kwamen waar ze niet overheen konden. Maar de mannen hakten een boom om die precies over het ravijn viel en een brug vormde. Uit de opmerkingen van de indianen begreep de vertaler dat dat hier een voorbeeld was van verzoening: namelijk het herstelde contact tussen beide zijden en de mogelijkheid om verder te kunnen. Want verzoening overbrugt het ravijn van de zonde tussen God en mensen.”

+

Verzoening met God

Achter zijn verworpenheid door trotse dwazen
is de Heiland toch ook zelf naar Gods bestel
de gang naar 't kruis gegaan.

In solidariteit met ons ging Hij aan ons verloren leven
plaats-bekledend sterven,
om de radikaliteit van Gods genade
als verzoening aan het licht te brengen.

Enkel schuldvergeving immers is voor echt herstel
van de verhouding niet voldoende.
Onze vuile plunje van vervreemding moeten wij
ook kwijt. Naast vergeving hebben wij
bevrijding nodig uit ons oude doodsbestaan.

Maar God bewerkt dit wonder door ons in geloof
als deelgenoten bij en in de zoendood
van de Heiland te betrekken.

Dit wonder van verzoening is van wereldwijde strekking.
't Kan zelfs gelden voor wie eerst de Heiland
in onwetendheid verworpen hebben."

– Uit "Weg-wijzer worden", dr.F.L.Bos.
Vgl. onder meer: Joh.1:29; 1 Petrus 2:24; 2 Cor.5:18-21.

+

Delen in "volgen van Jezus":

Wat betekent het voor jou dat Jezus zijn leven voor je
heeft gegeven?

"Zijn vernedering aan het kruis maakt de weg naar God vrij,
zodat ik zonder schaamte en hoopvol naar mijn hemelse Vader
kan gaan. Zin dood zet een kruis door mijn oude bestaan, waarin ik mij trots en
ongehoorzaam van God afkeer.
Zijn laatste woorden geven ook mij het vertrouwen dat ik
veilig ben in de handen van God, ook als ik sterf."

Toelichting – Jezus Christus, de weg tot God

"Hoe gaan we om met negativiteit in ons leven? Onze maatschappij leert ons "positief
denken". Lelijke dingen
worden ontkend, weggeduwd of goedgepraat: maak er een
uitdaging van!
Jezus doet het radicaal anders. Hij geeft zijn leven weg.

Daar is op het eerste gezicht weinig moois aan. Hij vernederde zich, tot aan de ultieme schande van het kruis. Toch mag ik bij dit kruis mijn schaamte afleggen, niet omdat ik beter van de dag kom dan ik dacht, maar omdat mijn overtredingen en tekortkomingen op Jezus zijn gelegd (Jes.53:4-6). Waar in het oude paradijs (Gen.3) de mensen zich verborgen uit schaamte en schuld, ontvangen wij door Jezus' sterven de vrijmoedigheid om bij God te komen. De kruispaal is onze levensboom. De negativiteit van mijn leven wordt niet met wat lapmiddelen aangepakt, maar zo grondig als het maar kan: een kruis erdoorheen! Mijn oude ik, dat in zonde en schuld gebonden was, gaat met Christus onder in de dood. Wat ervoor terugkomt, is een nieuw leven dat niet langer onder de vloek van Gdo ligt. Op het absolute nulpunt van de dood van Christus wordt nieuwe hoop geboren, een hoop die al doorklonk in de woorden waarmee Jezus de laatste adem uitblies: "Vader, in uw handen leg ik mijn geest" (Lucas 23:46)."

Uit: Christelijk geloof, in vragen en antwoorden en toelichting.
Theo Plezier, Arnold Huijgen en Dolf te Velde, Utrecht 2019.

+

Naar aanleiding van een gebed om ontferming via de Raad van Kerken in Nederland:

In deze duistere tijd, zowel in Gaza/Israël als in Oekraïne/Rusland (de dood van Navalny !) en elders, een tijd waarin de vrede verder weg lijkt dan ooit, zijn we als christenen geroepen de hoop levend te houden en ons gebed gaande. Maar soms voelen we ons sprakeloos en vinden we nauwelijks woorden voor wat leeft in ons hart.

Dan kunnen we woorden van anderen mogelijk meebidden. Met het oog op de oorlog in Israël en Gaza schreef Justin Welby, aartsbisschop van Canterbury, het volgende gebed:

Heer, ontferm U

"God van gerechtigheid en mededogen

Wij roepen tot U
voor allen die vandaag lijden in het Heilig Land.
Voor uw geliefde kinderen Israëli's en Palestijnen
die getraumatiseerd zijn en vrezen voor hun leven.
Heer, ontferm U.

Voor families die rouwen.
Voor wie beelden zagen die voor altijd op hun netvlies gebrand staan.
Voor wie in angst en onzekerheid wachten op nieuws.
Voor wie de hoop elke dag kleiner wordt.
Heer, ontferm U.

Voor jonge mannen en vrouwen
die zich klaarmaken voor het front
en de last dragen van wat anderen hebben gedaan
of van wat van hen zal worden gevraagd.
Heer, ontferm U.

Voor de burgerbevolking in Israël, Gaza en de
Westelijke Jordaanoever:
dat ze beschermd worden;
dat elk mensenleven telt en gekoesterd en herinnerd wordt.
Heer, ontferm U.

Voor gewonden
en voor hen die levensslangs littekens zullen dragen.
Voor wie wanhopig op zoek zijn naar medische verzorging
waar dat niet te vinden is.
Heer, ontferm U.

Voor dokters en hulpverleners
die hun eigen leven op het spel zetten
om dat van anderen te redden.
Heer, ontferm U.

Voor wie in hun hart woede voelen
en geweld met geweld beantwoorden.
Dat Gij hen verrast met uw barmhartigheid
en hun hart ombuigt tot vriendelijkheid
voor hun medemensen.
Heer, ontferm U.

Voor vreedstichters
wier verbeelding groot genoeg is
om andere wegen voor te stellen.
Dat ze kunnen spreken en handelen
en gehoord worden
Heer, ontferm U.

Almachtige en liefdevolle God.
Gij hebt beloofd dat er een dag komt
waarop zwaarden omgesmeed worden tot ploegijzers.
Kom ons nabij in onze nood
en breng vrede, zoals over dit geteisterde land.”

+

Heilig Avondmaal.

We hopen dat in onze gemeente op zondag 3 maart en op Witte Donderdag te vieren. Met het oog daarop kun je bijvoorbeeld het volgende opnieuw of voor het eerst overwegen (uit de PKN):

“Het Heilig Avondmaal is een bijzondere maaltijd, met een heel bijzondere betekenis en werking. Deze bijzondere betekenis blijkt al uit de benaming van dit sacrament: een heilig maal, een maaltijd van de Heer. Het is Christus zelf die ons uitnodigt om deel te nemen aan het maal van Zijn tafel, in gemeenschap met Hem. God wil in en door het Heilig Avondmaal bij onze aanwezig zijn, in Zijn gemeenschap van gelovigen. Hoewel het Heilig Avondmaal aan ons wordt bediend, ontvangen wij brood en wijn rechtstreeks uit Zijn hand. Wij gaan aan tafel bij de Heer.

Jezus Christus heeft Zijn leven gegeven, zijn lichaam en bloed. Wanneer wij het Heilig Avondmaal vieren, brood en wijn eten en drinken als Zijn offer voor ons gegeven in lichaam en bloed, gedenken wij dat Hij heeft geleefd, geleden en is gestorven tot vergeving van al wat ons van God scheidt: onze zonden. Maar wij gedenken en vieren ook dat Hij is opgestaan uit de dood. Het is Christus zelf, die wij door het Heilig Avondmaal als gave ontvangen. In en door de bijzondere gaven, handelingen en woorden van het Heilig Avondmaal wordt Gods aanwezigheid in Zijn gemeenschap tastbaar, zichtbaar en hoorbaar.

God wil bij ons zijn, onder ons mensen. Het vieren van het Heilig Avondmaal vormt een bijzonder moment waarop een ieder die eraan deelneemt individueel nader komt tot God, maar waardoor wij als mensen ook nader komen tot elkaar. Wij worden op een nieuwe manier één in Zijn gemeenschap, als broeders en zusters in het lichaam van Christus.

Het Heilig Avondmaal is een zichtbaar teken en zegel van Zijn aanwezigheid en genade in en voor Zijn gemeenschap, voor een ieder die zich deel weet van Zijn gemeenschap en die zich geroepen weet tot deelname aan het Heilig Avondmaal.

Door het vieren van het Heilig Avondmaal krijgen wij ook een voorproef op het Koninkrijk van God, dat Jezus Christus heeft verkondigd. Wij proeven in de bijzondere tekenen van brood en wijn van het Koninkrijk van God, en zien hoopvol uit naar Zijn wederkomst. Door het vieren van het sacrament ervaren wij een voorproef op de komende vrede, gerechtigheid en liefde in Zijn Koninkrijk. Onze relatie tot God, maar ook onze relaties tot elkaar worden door het vieren van het Heilig Avondmaal in gemeenschap met Christus hernieuwd. Hij maakt ons vrij van alle kwaad en geeft ons nieuw leven.

Door de goede gaven van God te ontvangen en te delen worden wij één in Christus, waarbij alles wat ons van God en van elkaar scheidt, wat ons verdeelt en vervreemdt, wegvalt. Het vieren van het Heilig Avondmaal is daarom altijd ook dankzegging (eucharistie).

Doorgeefluik:

a. Webinars GroeneKerken (uit: “# Protestant”)

Meer weten over “jongeren, de kerk en duurzaamheid”?

Of over hoe je een groene viering organiseert?

Op groenekerken.nl/webinars kun je allerlei webinars terugkijken

die GroeneKerken de afgelopen tijd heeft georganiseerd. De webinars zijn goed te gebruiken voor een bijeenkomst met leden van de werkgroep GroeneKerk of met je gemeenteleden. Laat eerst het filmpje zien en ga vervolgens met elkaar in gesprek, bijv. over de vragen die GroeneKerken heeft opgesteld. Die vragen zijn te vinden onder aan het overzicht van de webinars.

b. Deelwinkel in Arum (net als in Makkum):

Drie doelen ineen heeft de deelwinkel in Arum:

mensen met een krappe beurs mogen er gratis winkelen, eenzame dorpsbewoners kunnen er terecht voor een praatje en de diaconie stimuleert er duurzaam leven mee.

Plaats: in ‘t Lokaal, tegenover de kerk.

De deelwinkel is op dinsdag- en zaterdagochtend open. Op elke eerste dinsdag van de maand staat er ook een kledingbus voor de deur als tweedehands kledingwinkel.

Wil je na gratis “koop” toch graag iets bijdragen dan gaat dat geld naar “Fryslân foar Moldavië”, een samenwerking waarbij een groot aantal kerkelijke gemeenten in Friesland projecten van Kerk in Actie in Moldavië steunt.

c. Bijbelstudies over slavernij

Kan de Bijbel helpen om zicht te krijgen op slavernij en de verwerking daarvan?

Daarover gaat het in “Geroepen om vrij te zijn”, met bijdragen van Afrikaanse, Antilliaanse, Surinaamse en Nederlandse theologen.

Het boekje biedt kerken, gesprekskringen en individuele bijbellezers zicht op slavernij in Bijbelse tijden en geeft onder meer bezinnings- en gespreksvragen voor persoonlijk gebruik of in groepsverband.

– Te bestellen via shop.bijbelgenootschap.nl bij het Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap voor 1 euro per stuk + verzendkosten.

Protestantse Kerk Classis Fryslân

Minsken fan 'e wei

Nijsbrief fan 'e classis
Jiergong 2024 - Nûmmer 1

*'Jimme binne it sâlt fan 'e ierde.
As it sâlt syn sâltens kwytrekke is,
wêr kin me it dan wer sâlt mei krije?'*
(Matteüs 5:13, NFO)

Wy telle net. Dat telt.

Net sa lang lyn wie ik op besite by in ienfâldige lytse gemeente, dêr't yn ús classis in hiele protte fan binne. Se sieten wat yn 'e lytse loege. It wie in moaie gemeente, mar de minsken seagen dat net mear. En sy sels ek net. Sadwaande sochten wy nei in gaadlik motto om sa no en dan út te sprekken om de moedfearren net hingje te litten; in pear wurden om wer te witten mei hokker doel wy op ierde binne. Suver fansels kaam by my op: 'Wy telle net. Dat telt.' De gemeente sil sels faaks noch wol in better motto fine kinne, mar ik gie dêr mei nei hûs. En it lit my net mear los. De oarsprong leit grif yn 'e gjalp dêr't ien fan ús politike partijen jierren lyn de ferkiezing mei yngie. 'Iedereen telt!', seach men rûnom op bushokjes stean, mei in grutte foto fan de listlûker der by. It boadskip wie wat dûbel: de slogan wie sûnder mis sosjaal bedoeld ('Iedereen telt mee'), mar yn dy tiid fan ôfskodde ideologyske fearren en weroplibbe merktinken klonk it my foaral driigjend yn 'e earen: 'Lit elk syn knopen telle!' Foar de tsjerke wurket sa'n biedwurd krekt oarsom. De measte minsken binne der ûnderwilens wol wis fan, dat de tsjerke net mear meitelt yn doarp en stêd. De toer stiet der noch wol, mar fan wat der ûnder dy toer allegear bart, ha de measten inkeld de klok noch lieden heard. Wy telle net mear. Mar leit dêr krekt ús opdracht net yn? Us Hear sels is fan bekend, dat er algeduerich nei minsken socht dy't net (mear) meitelden. In protte fan syn folgelingen dogge dat noch hieltyd. En sy dogge dat net út 'e hichte. Nee: sy kinne dat dwaan omdat se sels witte wat it is. It measte tsjerkewurk mei gjin namme ha. Bytiden is it sels de drûge kant neist. It is beskieden, ienfâldich, ûnopfallend en dêrtroch just tsjinstber. En hoefolle minsken oft dêr dan op ôf komme om mei te dwaan? Wy telle net. Dat telt.

Solidêr telle

In kollega kaam mei in moaie fraach: in gemeente út har klassis siket in gemeente yn ús klassis om nau mei gear te wurkjen. It is in jonge gemeente yn in grutte nijbouwyk, fol kriich en ideeën. Se sykje no in gemeente mei aardich wat modder oan 'e kloet om dy ideeën om te setten yn aksje. Yn Fryslân binne fêst wol gemeenten dy 't sa'n aventoer barre mei. By sa'n projekt moat it fansels wol fan twa kanten komme: foar de jildstipe jout dy jonge gemeente oan de Fryske partner graach wat ynspiraasje werom. Soe jo gemeente nocht oan soks hawwe? As dat sa is lis ik graach it kontakt.

Optelle

Njonkelytsen binne al in protte gemeenten yn ús klassis dwaande mei sa'n gearwurking. De iene gemeente hat te min amtsdraggers om noch in echte tsjerkeried te foarmjen wylst in oarenien te min jongerein hat om noch jeugdwurk op te setten en wer in oarenien hat te min jild om de begrutting rûn te krijen. Mar troch meiïnoar ien tsjerkeried te hawwen binne der faaks minder amtsdraggers nedich, troch meiïnoar it jeugdwurk op te pakken kin de jongerein noch wol nei club en troch yn 'e mande in dûmny te beroppen krigest de begrutting dochs noch rûn. It binne allegearre net grutte stappen dêr 'st it nijs mei hellest, mar foar de eigen gemeente yn it eigen doarp makket it in protte út. Soms is it foar de eigen gemeente net iens nedich, mar wat is der no moaier om sa de buorgemeente te skewielen?

Oftelle

Mocht jo gemeente no ek oan gearwurking ta wêze, dan kom ik graach in kear praten mei de tsjerkeried. Dat jildt fansels as der bygelyks in predikantsfakatuere oankomt mar ek as jo foar in grutte koerswizing yn it belied steane. De planning fan myn besite haw ik ûnderwilens mei jo tsjerkeried dield, mar yn dit soarte fan gefallen wyk ik dêr graach fan ôf. Ik wachtsje dan allinnich noch wol op in mailtsje fan jo skriba.

Stimme tellen

Sa'n besite fan in klassispredikant levert fansels net altyd fjoerwurk op, en dat jildt ek foar de gearkomsten dy't we as Klassis mei-elkoar hawwe. En dochs geane we der rêstich mei troch, sadat ús tsjerke in deeglike bestjoerlike fundearring behâldt. Us klassis is gearstald út ôffurdigers fanút 'e Ringen en faaks is it goed om nochris nei te freegjen oft jo Ring dêr noch oan ta kommen is, we hawwe hjir en dêr noch wat fakatueres.

Oan fjirtich ta telle

Noch wat dat einliks gjin namme ha mei: fêstje. De Heare sei dêr yn de berchrede oer: Lit oaren net sjen datsto fêstest, brûk it net om der yndruk mei te meitsjen. Mar no't der ûnder ús net folle mear fêste wurdt, meie wy inoar miskien wol wat stimulearje. Ik hearde fan in gemente dêr't se anst fjirtich dagen sûnder plestik libje wolle. Ik ha tinkendewei myn dei ris trochrûn, mar wat brûk ik dan in soad plestik! En wat bin ik der oan ferslaafd, tink allinne al ris oan myn plestikken toskepluzers. Ik wit dus noch net oft ik my wol oan soks weagje kin, mar it hâldt my wol dwaande!

Fierder telle

By tsjerklik wurkers is it yntusken al in bekend ferskynsel: je binne noch net ôfstudearre mar it wurk liket sa moai dat je mar alfêst begjinne. En de gemeente liket dêr allinne mar bliid mei te wêzen. "Groenpluk" neame wy dat tsjintwurdich en dat wurd jout moai oan dat de bedoeling goed is mar dat der dochs wat mis giet. It belangrike wurk fan in tsjerklik wurker tieret ommers it bêste op de fruchtbere klaai fan stúdzjeboeken, papers en tentamens. En wannear moat je dêr dan noch tiid foar fine? De lannelike tsjerke wol graach helpe by it finen fan rêst, rûmte en regelmaat om de stúdzje wer op te pakken. Krekt dêrfoar is der yn Utrecht in "loket kerkelijk werkers" iepene dêr't ik graach nei ferwiis. Allinne mei inoar kinne wy arbeidzje oan in degelike basis foar it tsjerklike wurk. It is úteinlik net allinne de tsjerklik wurker dy't (te) gau bloeie wol dy't him of har oansprutsen fiele mei, mar ek en benammen de tsjerkers dy't te gau de fruchten plôkje wolle.

Wat echt telt

Al mei al is dizze nijsbrief net o sa spannend wurden. Wy ha gjin bjusterbaarlike berjochten om mei te dielen. Wy geane kalm troch mei de dingen dêr't wy mei oan 'e gong binne. Dat heart by ús. Sa sit de tsjerke yninoar. En dan ha wy it noch net iens hân oer de blommen yn 'e tsjerke, dêr't jim sa trou foar soargje, it tsjerkeblêd dat jim rûnbringe en de besite dy't jim ienris yn 'e moanne bringe. Och, sille jim sizze, dat is ek net iens út namme fan de tsjerke. It kaam op ús paad. Sa ienfâldich is it gauris. Net ien wit der wat fan, útsein dejinge om wa't it giet. Sa mei dat ek bliuwe: lit jim linkerhân net witte wat jim rjochterhân docht. Dat is wa't wy binne. Dat is hoe't wy smeitsje. As wy dy smaak mar net ferlieze.

Wy telle net. Dat telt.

Mei groetnis,
dû. Riemer Praamsma, classispredikant
(06-58013225 | r.praamsma@protestantsekerk.nl)

PS: Meidielingen foar it folgjend nûmer (6 maart) graach ynleverje foar 29 febrewaris.

Protestantse Kerk
Classis Fryslân

Minsken fan 'e wei

*'Jullie zijn het zout van de aarde.
Maar als het zout zijn smaak verliest,
hoe kan het dan weer zout worden gemaakt?'*
(Matteüs 5:13, NBV21)

Wij tellen niet. Dat telt.

Niet zo lang geleden was ik op bezoek bij een eenvoudige kleine gemeente, zoals die er in onze classis zo veel te vinden zijn. Ze zaten in een dip. Het was een mooie gemeente, maar de mensen zagen dat niet meer. En zij zelf ook niet. We gingen daarom op zoek naar een geschikt motto om zo nu en dan met elkaar uit te spreken om de moed erin te houden, een paar woorden om weer te weten waartoe wij op aarde zijn. Bijna als vanzelf kwam bij mij boven: 'Wij tellen niet. Dat telt.' De gemeente zal zelf ongetwijfeld nog wel een beter motto weten te vinden, maar ik ging met deze naar huis. En hij laat me niet meer los.

De oorsprong ligt waarschijnlijk in de leus waarmee één van onze politieke partijen jaren geleden de verkiezing inging. 'Iedereen telt!', zag je overal op bushokjes staan, met een grote foto van de lijsttrekker erbij. De boodschap was wat dubbel: de slogan was ongetwijfeld sociaal bedoeld ('Iedereen telt mee') maar in die tijd van afgeschudde ideologische veren en herleefd marktdenken klonk het mij vooral onheilspellend in de oren: 'Laat iedereen z'n knopen tellen!'

Voor de kerk werkt deze leus precies andersom. De meeste mensen zijn er inmiddels wel over uit dat de kerk niet meer meetelt in dorp en stad. De toren staat er nog wel, maar van wat er onder die toren allemaal gebeurt, hebben de meesten alleen de klok nog horen luiden. Wij tellen niet meer. Maar ligt daarin niet juist ook onze opdracht? Van onze Heer zelf is bekend dat hij voortdurend op zoek was naar mensen die niet (meer) meetelden. Veel van zijn volgelingen doen dat nog steeds. En zij doen dat niet uit de hoogte. Nee: zij kunnen dit doen omdat ze zelf weten wat dit is. Het meeste kerkenwerk mag geen naam hebben. Soms is het zelfs een beetje saai. Het is bescheiden, eenvoudig, onopvallend en daardoor juist dienstbaar. En hoeveel mensen daar dan op af komen om mee te doen? Wij tellen niet. Dat telt.

Solidair tellen

Van een collega kreeg ik een mooie vraag: een gemeente uit haar classis is op zoek naar een partnergemeente in de onze. Het is een jonge gemeente in een grote nieuwbouwwijk, vol energie en nieuwe ideeën. Ze zoeken nu een gemeente met financiële armslag, om die ideeën ook om te kunnen zetten in activiteit. In Fryslân zijn best wel gemeentes die zich zo'n avontuur kunnen veroorloven. Het project moet natuurlijk wel iets wederkerigs hebben: in ruil voor financiële steun geeft de gemeente daar graag iets van hun inspiratie aan u terug. Heeft uw gemeente interesse? Dan breng ik u graag met elkaar in contact. Ook het CCBB denkt hier graag in mee.

Optellen

Ongemerkt zijn heel veel gemeentes in onze classis er onderling al mee begonnen. De ene gemeente heeft te weinig ambtsdragers om nog een echte kerkenraad te vormen, een andere heeft te weinig jeugd om nog jeugdclubs te organiseren en een derde te weinig geld om de begroting rond te krijgen. Maar door samen een kerkenraad te vormen kun je mogelijk met minder ambtsdragers toe, door samen het jeugdwerk op te pakken kunnen de jongeren wel naar club en door samen een predikant te beroepen krijg je de begroting nog keurig rond. Het zijn allemaal geen grote stappen waar je het nieuws mee haalt, maar voor de eigen gemeente in het eigen dorp maakt het groot verschil. Soms is het voor die eigen gemeente nog niet eens nodig, maar wat is er nu mooier dan de buurgemeente hiermee overeind te houden.

Aftellen

Mocht uw gemeente nu ook aan samenwerking toe zijn, dan kom ik graag een keer praten met uw kerkenraad. Dat geldt ook als er bijvoorbeeld een predikantsvacature aankomt of als u voor een grote koerswijziging in het beleid staat. De planning van mijn bezoek heb ik inmiddels met uw kerkenraad gedeeld, maar in dit soort gevallen kijk ik daar graag vanaf. Ik wacht alleen nog op een mailtje van uw scriba.

Stemmen tellen

Zo'n bezoek van de classispredikant levert natuurlijk geen vuurwerk op, en dat geldt ook van de vergaderingen die we als classis met elkaar hebben. En toch gaan we er rustig mee door, zodat onze kerk een degelijke bestuurlijke fundering behoudt. Onze

classis is samengesteld uit afgevaardigden vanuit de Ringen, en misschien is het goed om nog eens na te vragen of uw Ring daar nog aan toe gekomen is. We hebben her en der nog wat vacatures.

Tot veertig tellen

Nog zo iets dat geen naam mag hebben: vasten. De Heer zei het in de bergrede: laat anderen niet zien dat je vast, probeer er geen mooie sier mee te maken. Maar nu het vasten wat in onbruik is geraakt, mogen we elkaar misschien wel wat stimuleren. Zo hoorde ik van een gemeente waar ze straks veertig dagen zonder plastic willen leven. Ik ben in gedachten m'n dag eens doorgelopen, maar wat gebruik ik dan een plastic! En wat ben ik eraan verslaafd, als ik alleen al denk aan m'n gummi tandenstokers. Ik weet het dus nog niet, maar het houdt me wel bezig.

Doortellen

Bij kerkelijk werkers is het inmiddels een bekend verschijnsel: je bent nog niet afgestudeerd, maar het werk ziet er zo veelbelovend uit dat je alvast maar begint. En de gemeente lijkt daar alleen maar blij mee te zijn. 'Groenpluk' zou je dit kunnen noemen: dat woord geeft mooi aan dat het goed bedoeld is en er toch iets mis gaat. Het belangrijke werk van een kerkelijk werker gedijt immers pas echt op de vruchtbare klei van studieboeken, papers en tentamens. Wanneer krijg je daar alsnog de tijd voor?

De landelijke kerk wil graag behulpzaam zijn bij het vinden van rust, ruimte en regelmaat om de studie weer op te pakken. Speciaal daarvoor is er in Utrecht een 'loket kerkelijk werkers' geopend, waar ik graag de weg naar wijs. Alleen samen kunnen we werken aan een degelijke ondergrond van het kerkelijk werk. Het is tenslotte niet alleen de verantwoordelijkheid van de kerkelijk werker, die te vroeg wilde bloeien, maar vooral ook van de kerk die de vrucht daarvan te vroeg wilde plukken.

Wat echt telt

Al met al is deze nieuwsbrief niet zo spannend geworden. We hebben geen opzienbarende berichten om te delen. We gaan rustig door met waar we mee bezig zijn. Dat hoort bij ons. Zo steekt de kerk in elkaar. En dan hebben we het nog niet eens gehad over de bloemen in de kerk, waar u zo trouw voor zorgt, het kerkblad dat u rondbrengt en het bezoeken dat u eens in de maand aflegt. Ach, zult u zeggen, dat is ook niet eens namens de kerk. Het kwam op mijn pad. Zo eenvoudig is het vaak. Niemand weet ervan, behalve degene om wie het gaat. Zo mag dat ook blijven: laat uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet. Dat is wie wij zijn. Dat is hoe wij smaken. Als we die smaak maar niet verliezen. Wij tellen niet. Dat telt.

Met hartelijke groet,
ds. Riemer Praamsma
uw classispredikant

Mededelingen voor het volgend nummer (6 maart) graag inleveren vóór 28 februari

Scriba: Hanneke Dijkstra | 0512-363548 | classisfryslan@gmail.com Classispredikant: ds. Riemer Praamsma | 06-58013225 | r.praamsma@protestantsekerk

In memoriam Jantje Pijl-Hofman

28 oktober 1936 – 2 januari 2024

– In januari liet de familie ons delen in het bericht “onze lieve mem, beppe en oerbeppe is gestorven”. Een indringend bericht. Wel en niet onverwacht. Wel, omdat ze eind december, heel bijzonder naar haar omstandigheden, nog vrolijk op bezoek kon in Wergea. Maar toch ook niet onverwacht, want in het algemeen ging het met haar gezondheid, wonend in de Jabikshof, Goutum, duidelijk verder achteruit. Bovendien was ze zondag, 31 dec., ook nog gevallen. Dinsdag, 2 januari, is zij, op haar kamer, niet meer bij kennis, overleden. In de leeftijd van 87 jaar. Omringd door toegewijde aandacht en zorg.

– Als je probeert je iets van haar levensgang voor te stellen valt op: wat is zij vaak verhuisd, heel Friesland door; Harlingen, Jelsum en Wergea komen daarbij naar voren. En wat moest zij al jong aan het werk, vanaf elf jaar, en dan, terwijl ze goed kon leren, niet naar de huishoudschool kunnen of mogen. ‘t Was ook in de schrale opbouwtijd in Nederland na 1945, maar ze hadden het thuis ook niet breed. Na werk, bijv. in een naaiatelier en in een huishouding, trouwde ze op haar 21ste met Oene Pijl. Het huwelijk wordt ook kerkelijk bevestigd. Wat volgt is het veranderende leven in de polder en tenslotte Wergea met de Frico. Gezinsvorming. Opbouw. Binnen Wergea verhuizen. Kerkgang in Warten, kinderen ten Doop houden, graag zingen, vroeger al in een koor, gespreksgroep, vrouwenvereniging: met bescheiden en duidelijk haar aandeel kon ze aanwezig zijn. Ook in geloof, in Godsvertrouwen, niet zonder vragen, zoals in verband met het lijden in de wereld. Naar de priester Ernesto Cardenal had zij kunnen zeggen: “Gij zult ons bevrijden van de gangsters, uitbuiters van de armen. Here, red ons. Waarom nu nog niet?.....Ik zal U zingen in mijn verzen heel mijn leven.” Zelf heeft zij vele laatste jaren ook veel moeten doorstaan. Maar haar Godsvertrouwen en haar mee-kunnen-bidden bleef. Wat was dat toch met haar? Vaak die veerkracht..... Wie zal het zeggen: een samengaan van haar karakter en haar vragenderwijs geloven, en zo met inzet, bescheiden en moedig in het leven staan. Soms opstekende stormen doorstaan.

– Heel goed kon Psalm 23 met haar gedeeld worden, zoals het besef: “De HEER is mijn herder,.....”. Die psalm is velen, ook bij tegenslagen en meer dan dat, tot steun geweest, juist ook in samenhang met het Evangelie over “de goede Herder” (Johannes 10:11-16). Dwars door de moeite van het leven heen kan Godsvertrouwen groeien, je bij blijven. Deze dichtende herder van Psalm 23 is in de huid van het schaap gekropen en laat blijken van God als de goede Herder. Zoals dat laatste ook in het leven van haar naar voren kwam. Zo kon ze opnieuw zoeken te delen in geloof, uit Gods kracht. Gelukkig kunnen we met goede reden zeggen en ook leren delen: Jezus Christus, deze unieke Zoon van God, is de goede Herder ten voeten uit.

Hij zet zijn leven ook voor ons in. Ook wij mogen, tot onze troost en sterkte, op Hem letten, op Hem koersen. Hij laat ons niet alleen.
Door Woord en Geest, door mensen die Hij in zijn dienst neemt wil Hij ons leiden. Hij is een Herder met een hart! Uniek "Licht van de wereld".
Wie bij Hem blijft en naar Hem ziet verdwaalt in deze wereld niet.
Integendeel: dat geeft pas echt ZIN! Inderdaad: goed voor je leven. Je hele leven. In tegenspoed en voorspoed. Echt. Voor tijd en eeuwigheid.

– Dat wij, gezinsleden, familie of niet, na zo'n ingrijpend verlies, telkens opnieuw, ook in- en vanuit het verwerken, mogen opleven bij deze Herder, bemoedigd en wel, voor elkaar meer en meer een levend teken van Zijn kennelijke liefde mogen zijn, uit de kracht van Gods Geest.

Over eigentijds perspectief, over zinvol Licht gesproken!

ds.Arend Bouman.

Beste lezer,

De voedselbankactie van afgelopen december 2023 was ook ditmaal weer een succes! We willen jullie allen heel hartelijk bedanken voor jullie gift. In totaal zijn er een behoorlijk aantal dozen naar de voedselbank gebracht. Naast alle gulle gevers, willen we verder de familie

Dijkstra van de supermarkt in Wergea bedanken voor hun medewerking.

Het is fijn om te zien dat er in onze dorpen oog is voor mensen die het minder hebben getroffen. Dankzij de voedselbank worden iedere week tienduizenden voedselpakketten uitgedeeld. Hiermee worden per jaar meer dan 100.000 mensen geholpen.

Met een vriendelijke groet,

De diaconieën van de kerkgemeenschappen van Warten, Wergea en Warstiens

De Pelgrimage van Egeria

Bron: ouderlingenblad voor pastoraat en gemeenteopbouw.
Thema: 'Vrome vrouwen'(dec. 2023)

Een vrouw om eens in het licht te zetten rond de Stille Week voor Pasen

Egeria: zoeken naar bezinning

Pasen in het jaar 381. Een vrouw zit in de kerk en neemt alles in zich op. Het gaat zo anders dan thuis en het is tegelijkertijd zo herkenbaar.

Ze schrijft: 'Op het tiende uur verzamelt de gehele gemeente zich in de opstandingskerk. Alle kandelaren en kaarsen worden ontstoken en geven een eindeloos licht.' Ze maakt het feest van Pasen mee in Jeruzalem, ze ziet hoe het licht de kerk binnenkomt en het duister verbant. Daar.. ver van huis, wordt ze diep geraakt... door het Paasverhaal, door de symboliek, door de rituelen....

De naam van deze vrouw is Egeria, een voor ons verder onbekende vrouw die enkele jaren door Palestina, Egypte en Syrië reisde. Ze wilde met eigen ogen de Bijbelse plaatsen zien. Haar pelgrimage is heel bijzonder. Allereerst omdat haar reisverslag het oudste pelgrimageverslag is.

Egeria beschrijft de liturgie nauwgezet, zo dat ook de Paasvieringen waarin de gemeenteleden opnieuw de weg volgen die Jezus ging. De jonge kerk vierde het evangelie letterlijk mee, liefst op locatie. Egeria is getuige van een groot liturgisch spel. Op de zaterdag vóór Palmzondag wordt de opwekking van Lazarus gevierd in het dorp Bethanië.

De zondag erna. Op Palmzondag, verzamelt de gemeente palmtakken en trekt jong en oud van de Olijfberg naar Betfage.

Op woensdag wordt herdacht dat Judas Jezus heeft verraden. De dag erna staat in het teken van de Maaltijd des Heren en de voetwassing.

Op vrijdag luistert de gemeente naar de lijdensverhalen en vereert met het kruis. Tot slot viert ze in de Paasnacht de opstanding in de Heilige Grafkerk vóór het lege graf.

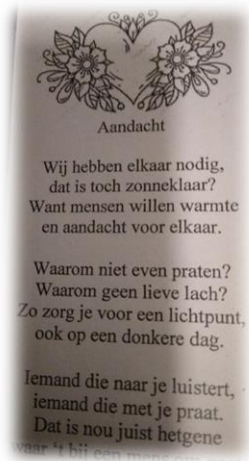
Egeria was onder de indruk van deze liturgie. Ze werd diep in haar hart geraakt.

Egeria nam haar verhalen en haar belevenissen mee naar huis. Ze inspireerde vele Christenen in Europa om ook de dagen naar Pasen intensief te beleven. Eigenlijk kun je zeggen dat we de vieringen in de Stille week aan haar reisverslagen te danken hebben.

Bron: Drs. E. J. Hoebe-de Waard is als gemeentepredikant verbonden aan de Protestantse gemeente Leusden. Zij is lid van de redactie van het Ouderlingenblad.

Meer info: [https://nl.wikipedia.org/wiki/Egeria_\(pelgrim\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Egeria_(pelgrim))

Boek: <https://verloren.nl/Webshop/Detail/catid/193/eid/34417/in-het-land-van-de-bijbel>

Kerstmaaltijd alleenstaanden 20 december 2023. (sorry, deze had nog in de vorige HH ontmoeten)

Een geslaagde Kerst-/broodmaaltijd voor de alleenstaanden van Warten, op een gure winterse dag. Met weer een mooie opkomst, maar er konden nog wel een paar bij dit keer. Ontvangst met een kopje koffie/thee, met een stukje kerstkrans. Onder de muzikale kerstklanken uit de radio, op de achtergrond.

Harma Landheer kwam langs om ons weer een mooi kerstverhaal te vertellen. Met als titel: 'Ballen en krukken'. Er werd weer aandachtig geluisterd.... Vooraf werd een heerlijk gemaakte kip-/tomatensoep geserveerd, daarna zelf gemaakte salades, kerst-/suikerbrood en nog veel meer aan overvloed kwam er allemaal aan lekkers op tafel. Er werd door een ieder heerlijk van gesmuld, gezellig gepraat en contacten gelegd met elkaar. Samen eten bindt.

Na afloop, ontving een ieder nog een lekkere bonbon. En met een zelfgemaakt aardigheidje met wat lekkers erin, keerde iedereen weer huiswaarts. Om er thuis nog even van te kunnen nagenieten.

De Kerstmaaltijd is voor iedereen altijd gratis om bij te wonen, maar er was al vaak een aanvraag ingediend voor een evt. gift. Er stond deze keer een bus klaar voor de **Voedselbank, waar tóch een flink bedrag in kwam nl. een totaal van: €121,25**

Hartelijk dank voor jullie komen en van harte bedankt alle vrijwilligers/cateraars voor het verzorgen van deze gezellige samenkomst. 'It wie wer tige slagge en hiel lekker allegear!'

Afgelopen januari is Gerande Sikkema, van Mission Possible, samen met haar collega Bert Dokter naar Tsjeljabinsk in Siberië gereisd. Ze heeft verschillende vrouwen ontmoet.

“Echte armoede is meer dan het ontbreken van kleding en voedsel”

Een uitspraak die ik las, vlak voordat ik op reis ging. En nu ik hier om me heen kijk in de huiskamer in Tsjeljabinsk, Siberië, terwijl ik één van de kinderen op schoot heb, voel ik aan alles wat er met deze uitspraak wordt bedoeld. Op dit moment wonen hier 16 moeder, met hun 24 kinderen. Ze hebben eten, drinken, kleding en onderdak, dankzij ons centrum. Maar daarmee zijn hun problemen nog lang niet opgelost.

Eén voor één hoor ik de schrijnende verhalen. Over verwaarlozing, huiselijk geweld, drank- en drugsgebruik. Ik zie de doorleefde gezichten van de, soms nog piepjonge, moeders. De voorzichtige glimlachjes en de afwachtende blikken in de ogen van de kinderen. Het kindje dat ik op schoot heb, is hier nog niet lang en ik voel de ribbetjes door haar hemd heen als ik even over haar ruggetje aai. Gelukkig weet ik dat ze de komende weken en maanden hier goed te eten krijgt en aan zal sterken. Niet alleen fysiek, maar ook mentaal wordt er met de kinderen gewerkt. Dit meisje heeft dat zeker beide nodig.

Olga

Eén van de moeders heeft haar arm in een spalk, kapot gemaakt door haar partner en nu nog steeds bezig met de hersteloperaties. Haar naam is Olga. Als ik in haar lieve gezicht kijk, zie ik de littekens rondom haar oogkassen. Ze heeft haar zoontje Nikita, op schoot en zorgt niet alleen voor hem, maar ook voor de kinderen van andere moeders. Waar haalt ze haar kracht vandaan?

Opnieuw geboren

De moeders vertellen me stuk voor stuk dat het centrum hier in Tsjeljabinsk letterlijk een Godsgeschenk voor ze is. Ze noemen het woord ‘opnieuw geboren’. Ze krijgen hier weer hoop en kans op een nieuw leven. En niet alleen zij, maar ook hun kinderen. Er wordt hard gewerkt. Niet alleen in de huishouding van dit grote huis, maar er zijn psychologen die gesprekken voeren, er is therapie, er is juridische bijstand, er is Bijbelstudie, scholing en liefde. Heel veel liefde. Ik ben onder de indruk van de vele persoonlijke verhalen. De verhalen van Olga, Sveta en andere persoonlijke verhalen zijn te vinden op de website www.missionpossible.nl

Een nieuwe bus

Als ik met Olga, de directrice, aan de thee zit, vertel ik haar hoe ik onder de indruk ben en vraag ik haar wat ze nodig heeft. Ze vertelt dat alles goed gaat en ze geen gebrek hebben. God zorgt voor ze. Er zijn bedrijven in de omgeving die regelmatig eten, drinken, kleding en luiers doneren. Ze heeft alleen een probleem met de auto. Daar zijn ze als team voor aan het bidden.

Doordat er zoveel kinderen en moeders zijn, hebben ze behoefte aan een grote 12 persoonsauto om iedereen naar school, dokter, sportactiviteiten, kerk en uitstapjes te vervoeren. Ze laat me een plaatje zien van wat ze nodig hebben. Nu hebben ze maar één 7 persoonsauto. Soms stoppen ze een paar kinderen in de kofferbak, net als hier in Nederland vroeger. Of ze moet een auto bij huren. Dat is op de lange termijn duurder dan een goede tweedehands kopen voor gebruik voor het centrum. Ik vraag door en Olga vertelt dat ze al (omgerekend) 23.000 euro heeft gespaard, ze mist nog 10.000 euro. Een behoorlijk bedrag. Maar als ik 's avonds in mijn hotelkamer alles op een rijtje zet, denk ik bij mezelf: Dit moet toch mogelijk zijn? 10.000 euro. We gaan ervoor. Doe je mee? Alle beetjes helpen!

Bij voorkeur → geef via deze link: <https://missionpossible.nl/doneer/?actie=1477>

U kunt ook het tikkie scannen.

Of u kunt uw bijdrage overmaken naar NL07 RABO 0158 0454 24 t.n.v. Mission Possible Nederland o.v.v. auto Tsjeljabinsk.

Wilt u op de hoogte blijven? Stuur dan even een mailtje met uw (email)gegevens naar info@missionpossible.nl

Update: vanuit een ondernemer kregen we 2.500 euro. Het totaalbedrag dat we nog nodig hebben is dus nog 7.500 euro.

Schrijf de woorden op de stippellijnen:

Het is vroeg in de morgen. Het is stil, je hoort alleen in de verte een kraaien. Enkele vrouwen lopen naar het graf van Jezus. Ze zijn verdrietig. Ze praten over alles wat er is gebeurd; Nog voordat de begint, hebben ze Jezus van het gehaald en zijn lichaam in doeken gewikkeld. Ze hebben gezien waar ze Jezus in het graf hebben gelegd.

. heeft een flesje met geurige , waarmee ze het lichaam van Jezus wil zalven. Ze zegt: 'Wie zal die zware van het graf weggrollen?'

De vrouwen komen bij het graf. Ze schrikken! Het is open! De die de wacht hielden bij het graf zijn verdwenen. Een in witte kleren zit op een steen. Hij zegt: 'Wees niet bang! Waarom zoeken jullie de bij de doden? is hier niet, want Hij is opgestaan.' De vrouwen kijken in het graf. Het is leeg! Op de plaats waar Jezus heeft gelegen, liggen alleen nog de De engel zegt: 'Ga snel naar de discipelen en vertel hen van de van Jezus uit de'

Als de discipelen het horen geloven ze het niet. Twee discipelen gaan kijken, het zijn en Zij zien ook dat het graf leeg is.

Als het avond is verschijnt Jezus in het huis waar de discipelen zijn. De deuren zijn op slot. Maar dan staat Hij opeens in hun midden. Jezus zegt: 'Vrede voor jullie.' Eén discipel is niet bij hen. Het is Hij zegt: 'Het is niet te geloven!' Later ziet hij ook met eigen ogen, dat het echt waar is! De Zoon van leeft! Het is !

Kerkenraad:

preses: Wisselend Klaas Finnema / Taeke de Jong
scriba: Botina v/d Hoek-van der Meulen

tel. 2551247 / 2551086
tel. 2552453 of 0611082856
E-mailadres: scriba@pknwarten.nl
tel. 2551963

penningmeester: Jannie Postma-v/d Werff

adres voor alle mutaties, verhuizingen, brengen/halen
attestaties, geboortes enz.: Taeke de Jong

tel. 2551086

Pastorale zorg:

Ds. A. Bouman, Vondelstraat 7, 8913 HP, Leeuwarden
E-mailadres: arbou@simpc.nl tel. 058-2894477 (inspreken kan)

Colleges van kerkrentmeesters:

voorzitter	: Taeke de Jong	tel. 2551086
secretaris	: Jasperina Tjeerdsma	tel. 2551134
penningmeester	: Harm Dijkstra	tel. 2553064
postbankrekening	: NL24 INGB 0000 936220	
t.n.v. administrateur van de Geref. Kerk		

College van Diakenen:

Voorzitter	: Geke van Werkhoven	tel. 2552638
Secretaresse	: Willy Bouma	tel. 2551536
Penningmeester	: Tineke Bruinsma-Tolsma	tel. 2552591
postbankrekening	: NL49 INGB 0004 925574	

Telefoonnummer Geref. Kerk Warten:

06 22 650 247

Redactieadres Hoedershûn: E-mail: hoedershun@gmail.com

Voor verhuur van de zaal etc. : Fokke de Jong, Nijpaed 13 Warten

Tel: 06 53318691

Coördinerend kosterschap:

Uitvoering door gemeenteleden.

Sleuteladres:	Taeke de Jong Wergea	tel. 2551086
Reserve sleuteladres:	Geke en Herman van Werkhoven	tel. 2552638
	Harm en Annie Dijkstra	tel. 2553064

website van de kerk: www.pknwarten.nl

De inleverdata van de kopij voor het volgende nummers in 2024 zijn als volgt:

15 maart
26 april

Kerkdiensten

Zondag	25 febr 1 ^e collecte 2 ^e collecte	11.00 uur Missionair werk Kerk	Ds. J. Kroon	Grijpskerk
Zondag	3 maart Heilig Avondmaal 1 ^e collecte 2 ^e collecte	11.00 uur Zending PKN HA Collecte	Ds. J. de lange	Garyp
Zondag	10 maart 1 ^e collecte 2 ^e collecte	09.30 uur Zending PKN Kerk	Mevr. A. de Vries	Ureterp
Zondag	17 maart 1 ^e collecte 2 ^e collecte	09.30 uur Zending PKN Kerk	Robert Colijn	Menaam
Zondag	24 maart 1 ^e collecte 2 ^e collecte	09.30 uur Missionair werk Kerk	Dhr. S. van der Meulen	Kollumersweach
Donderdag	28 maart Witte Donderdag 1 ^e collecte 2 ^e collecte	19.30 uur Heilig Avondmaal Diaconie HA collecte	Ds. A. van Harten-Tip	Smilde
Vrijdag	29 maart Goede Vrijdag	19.30 uur	Vesperdienst door Kerkenraad	
Zaterdag	30 maart Stille Zaterdag	19.30 uur	Vesperdienst door Kerkenraad	
Zondag	31 maart PASEN 1 ^e collecte 2 ^e collecte 3 ^e collecte	09.30 uur Werelddiaconaat Kerk Kindernevendienst	Dhr. H. van Wieren	Drachten
Zondag	7 april 1 ^e collecte 2 ^e collecte	09.30 uur Zending Kerk	Ds. A. Plantinga	Ee